

Országgyűlési tudósítás.

(From our own.)

— Vadászati törvény. —

Irányi Dániel. T. ház. Az előttünk fekvő, a vadász-fegyverekről szóló törvényjavaslat legkevésbé sem sült el, ami nagy baj; mert ha fegyvernek nem szabad csüörtörtököt mondani, a fegyveres javaslatról is áll ez a követelés. Hogy mért nem sült el, azonnal megmondom. Tetszik tudni, nálunk az alföldön sok a rabló s ezek ellen, tudvalevő, czélszerűnek bizonyúl a fegyverek használata, amennyiben a legéletrevalóbb betyár is, ha hasba lövik, többé föl nem támad, még ha Jókai ír is róla, mint a népdalok hősről, apothezist. Már pedig a javaslat, fájdalom! épen a tisztességes osztálynak nehezíti meg a fegyvertartását s szerint az állam mintegy védtelenül kiadja a lakosságot a rablók rendezésére. Mit tennék t. ház én, ha kormány volnék? Adót vetnék ki a rablók fegyvereire! (*Sensatio. Szelbalról lelkes éljenzés.*) Még pedig oly terheset, hogy a legtehetősebb zsványok és legvagyonosabb szegénylegények se tarthatnának fegyvert, mely intézkedéssel aztán nemcsak az állam pénztárán segítenénk, hanem rövid időn az összes alföldi rabló-gazdaságot (*Wahrmann: Helyes!*) megszüntetnők. A javaslat így, amint előttünk fekszik, csak rozszat eredményezhet. A megadóztatott fegyverek, kedvüket veszítve, ki fognak vándorolni külföldre, mint hajdan a hugenották kiköltöztek s a vadászok utánuk mennek oly területekre, hol szabad a vadászat; ez esetben pedig hazánk lakossága igen tetemes lélekszámot vesz az azon kutyafalkákban, melyek őt követni fognak. Sokkal helyesebb volna ez egész javaslat helyett a czimeradóhoz hozni be, mert czimeres állatok igen nagy számmal találhatók. (*Sany i: Jó beszél az a Danyi!*)

Almásy Sándor. Nem való az efajta adó nekünk magyar embereknek. Mit csináljon magyar ember vasárnap délutánoként, ha nem vadászhat? Csak nem pipázhat mindéig? Ferblire meg már nem telik mindenkinek. Nem szabadelvü törvény az, ami a magyar embert megfosztja élvezettjétől. Ott a rókázás (*halljuk!*) már-hogy a rókázás. Tessék azokat a vörös frakkos urakat megadóztatni. Mindegyik gombra kérek legalább is évi 100 frtot kivetni. Angol mulatság ez, nem magyar; azt üssék, ne minket! Szeretném, ha minden magyar ember egész nap vadászhatnék, gazdag úgy mint szegény. Okosabbak voltak diéső eleink. Az a fene kultura! Kitanálja a puskát, aztán elveszi az embertül! Fegyveradó ebadó, ebek harminczadójára való! (*Haragosan leül.*)

Simonyi Ernő. T. ház! Hosszasában kutátám, mi tulajdonkép a jáváslott mágos adótitelnek czilja? Há az, hogy a vádák száporodjanak, nízetem szerint ez épen nem volt szükséges, mert a vád kilenben is száporodik. (*Egy h a n g: főleg így mondv a száporítják!*) Továbbá nem tekinthetem helyesnek a vádák túlságos száporítását, mert sokál job, há mi eszszük meg a vadakat, mint a vadak minket. (*Helyeslés!*) Az özpecsenye pe-

dig féléte táplálikos ítel s ámi a fáczánt íleti, nem tudom a vaddisznónak adják-e elsőbséget, vágy a firnek, nohá egyéni nézetemet a császármádár tekintetében senkinek sem vagyok hájlandó alárendelni. Kövese mindenki meggyézédését. Enélfogva természetes, hogy nem helyeselhetem a vadászfegyverek megadóztatását, sőt az asztal terhinek sajnós megkönyebbülisít, gyomrom jósló korgását előre sejtí. Takáréskoskodjának inkább a méneseken, mert valóban sajnós látni, hogy míg a demokráta komfortábilis-ló sányáru tárifán keresi a mindennapi záb-kenyerét jelkipező szénácskát, adíg az arisztokráta csederek, henye comfortbán lopják a nápot. Az egyenliség századában a kezépkori intizminyek utolsó roskátág máradványá: a ménestelepék eltör-lendők volnának, hogy vigre e demorizáló institutio helyet válámennyi ló a közös szabádság jászlából ebese a humanitás ábrákát.

Csiky Sanyi. Tisztótt ház! Gyözödésem és közvélekedésem szerint a vadászfegyverekre adót kivetni nagyon erkölctelen, mert hozzászoktatja a népet a spiczlisedéshez, meg kutatáshoz, ami nem fekszik a magyar ember vitézlő jellemébe. Ázsiából gyütt diéső elődeink mindíg lovagiasok voltak és a fináncz mindig idegeny fájtából tellett ki. Most meg rászoktatni a magyar nemzetet arra, hogy finánczoskodjon, nem szép, de nem is helyös. Akimit bévall, azzal meg köll elégedni, mert meg köll bizni a magyar nemzet ősi vitézi virtussaiban, melyeket Ásiából hozott Alpar mezejére, hol meggyözte Szolimánt (*Zalánt!*) — Tessen? Zalan Szolimán egy fene! Ne hántsák tehát és hagyják békével azokat a jó derék magyar embereket.

Körmengyi. Ez a törvény rozsz törvény, mert adót emelni semmikép sem kegyes munka. De hogy a rozsz törvényt a közvélemény annál hamarább megunja, még rozszabbá kell tenni s én enélfogva több rendbeli javításokat indítványozok, melyek alkalmasak arra, hogy minél inkább elrontsák. Ilyenek:

1. §. A vadászfegyverek alatt értetendők opergukkerek, czvikkerek, lornyettek, mint amelyekkel a férfiak a szép asszonyokra vadásznak. (*Majoros: helyes!*)

2. §. Minden fegyver után évi 10,000 ft fizetendő.

3. §. Aki fegyvert akar tartani, 25 miatyánkra szorítatik; ennek kiállásától tétetvén függővé a fegyverengedély kiadódása.

4. §. Minden fegyvertartó a homlokán stempelit viseljen.

5. §. Aki adáját pontosan befizeti, megkülönböztető jelül számfületeket nyer.

Ma csak ezt az öt pontokat ajánlom a t. ház figyelmébe, holnap több hasonló módosítványval leszek bátor föllépni.

Csiky Sanyi. Tisztótt ház! Megéntelen fölkelek, megéntelen fogok protestálni. Utánna néztem Werbőczyben, hogy tanálok-e csak egy bötüt is a vadászfegyverekről; de nem tanáltam. Már pedig Werbőczy uram-

bátyámnak volt esze, mikor a tripartitumot kifundálta s ami neki nem köllött, nekünk se köll. Sőt Werbőczy a 42. oldalon alulról 11-ik sorban világosan így szól: *Arma virumque cano...* (*Szontagh Pál: Nem Werbőczy mondja azt!*) Már én Egerben úgy tanultam — szóval, ebből világos, hogy az öreg ur szerette és javasolta a fegyver-tartását. Azért hát én sem fogadom el a javaslatot. (*Padra terenti magát.*)

Lázár Adám. T. ház! Ugy tapasztalom, hogy ebben a javaslatban birságolásról is van szó, de a § némileg homályosan fejeződik ki, mert méltóztat tudni, belőle úgy értetődik, mintha az állam azokat akarná megbirságolni, akik fegyverük után nem adóznak, holott a morál és rend úgy hozná magával, hogy a spiczlik fizessék, akik a derék magyar hazafiakat föl-jelentik. Ajánlok tehát egy sokkal egyszerűbb és világosabb fogalmazást, mely a törvény hatását kétségki-vül emelni fogja.

§. Aki az engedély nélküli fegyvertartót föl-jelenti, 4—6 havi fogsággal és aránylagos pénzbir-sággal büntetettetik.

Irányi Dániel. Vessünk véget a vitának, mire nézve ezennel a következő kiegyenlítő módosítást ajánlom:

Tekintettel arra, hogy a vadász-fegyverek adója a ház szélsőbaloldalának helyeslését nem képes kinyerni, utasíttatik a pénzügyminiszter, ejtse le a szőnyegről a szőnyegen levő javaslatot s mennyiben multhatatlanul szüksége volna az utána remélhető összegekre, ne legyen rá szüksége vagy pedig vegye a magyar állami pénztár pénz-főlöslégéből.

Mocsáry. Előttem szólott nézetéhez csatlakozom. Urát adom mért. A magyar nemzet legszebb tulajdonai közé tartozik — mintegy ősi hagyományt képezve — a kényelem kedvelése. Üldözőink lustaságnak, lomhaságnak nevezték. Ez rágalom! Egyéniségünk egyik jellemző oldala ez, mely tiszteletet követel és parancsol. Az angol így szereti a komfortot, a magyar kényelmi vágy pedig nem más, mint angol komfort hazai viszonyainkhoz alkalmazva. Az angol sokat dolgozik, hogy magát mind-dennel elláthassa, mi megtanulunk mindent nélkülözni, hogy semmit se kelljen dolgozni. Kényelmünket a je-lenlegi javaslat nagyban zavarhatná. Meghonosítaná az u. n. »plackereirendszert, és nagyban háborgatná nyugalmas meditációhoz szokott fajunkat. Tartsa tehát a kormány tiszteletben hazánk lakosságának jogosult egyéniségét és szokásait s vonja vissza a Bach idejére emlékeztető utálatos rendszabályt.

Patay Esvány. Sajnálom, hogy nincsen jelen a premijé. Szerettem volna, hogy esmérje véleményemet a vadászati törvényekbe. Nem jut ugyan eszemben ki mondja, de ha nem eszematkozok, Nimród válogatott apróbb munkájában olvasám, hogy a vadászat szabad mes-terség. Pedig azt hiszem, egy Nimród csak auctoritás az ilyenekbe. Azért is esmételve mondom, hogy e törvény-javaslat bak-szagu. (*Sanyi: Hasze csak most mondod először!*) Azaz esmétlés nélkül kijelentem, hogy az ilyen törvény bak-szagu! (*Helyeslés.*) Sőt, ha itt volna ked-

vencz, szüz duflám, nem átallanám, hogy ez ocsmány-ságot hazám nyulas kukoricza-földjeiről és vadás kert-jeiről elhárítsam, bakot löni. De öreg B-vel ám! Sajnálom, hogy nincsen jelen a premi... (*Sanyi: Hasze mondtad már egyszer!*) Vagy úgy! (*Leül.*)

„Közérdekes“ ujdonságok.

— Ápril 1-ei stylusban. —

Thema: Egy izraelita pol-gártársunknak sikerült egész Prágavárosát rászedni. Ugyan-is azt mondta, hogy őt Deiches Á r o n-nak hívják. Pedig Deiches D á v i d az ő neve. Való-ban kitűnő furfang!

Változatok:

= **Ma az üllői ut 109-ik sz. házának** egyik föld-szinti lakása véres jelenetnek volt színhelye. A kereset-hiány miatt buskomorrá lett apa egy szekerczével agyonvágta gyermekét, aztán ágyban fekvő beteg nejét. Magát pedig villósavval ölte meg. Az orvosi segély már későn érkezett.

+ **Patti Adalina** Bécsből Párisba utazván, a nagy operában fog énekelni. Férje, marquis de Caux, előre utazik, hogy Roqueplan ural a vendégszereplés nehány részlete iránt értekezzenek.

* **Megdőbentő hírek.** Garibaldi meghalt. Majun-ke meghalt. A pápa (*IX. Pius*) meghalt. Hugo Victor meghalt. Bismarck haldoklik. Andrassy Gyula a fölötti bujában, hogy Margit olasz koronahercegnével a fran-cziát hibásan járta el, megtébolyodott. John Bright, az edinburgi herceggel vívott párbaiban elesett. — Egy hét, — s mennyire változott meg Európa helyzete! Oh, a történelem gyorsan lovagol!

sat.

Helyreigazítások.

Laptársaink, akik eredeti, drága pénzen megvál-tott hireinket a forrás megnevezése nélkül szeretik át-hódítani, ez egyszer felsültek. Első hírünket, nehogy min-ket legyen kénytelen megnevezni, a »P. N.« a »P. Llyod«-ból vette át. Pedig, kedves kolléga, az üllői uton n i n c s e n i s 109-ik számú ház. Az az egész véres his-toria csak mese. Hehehe! »Aláz'szolgája!«

Tegnapi számunk 2-ik ujdonságát átvévén a »Pester Journal«, mohón átfordítja belőle a »P. N.« is. Pedig, kedves kártársacska, Patti még mindig Bécs-ben van. A nagy opera igazgatója pedig nem is Roque-plan ur, hanem Mr. Halanzier. Hehehe! Aláz'szolgája!

Csoportos gyászhireinkből, nehogy a forrást meg-nevezni kénytelenítsék, az óvatos »P. N.« csak a Majunke halálát regisztrálja, mint erről a nevezett lap 1874-ki deczemberi számaiból minden elfogulatlan olvasó meggyőződhetik. De már megszoktuk, hogy mi tartuk jól az összes hazai sajtót új hírekkel. Csak pa-rancsoljon a »P. Naplócska« máskor is. Aláz'szolgája!

TABLÓ



melyet a f. hó. 18. gf. Zichy Jenő által a művész-ház javára rendezendő elő képcsoportok mellé főséges befejezésül ajánlanak

a „Borsszem Jankó“ classikusai.

A gyaloglás tudománya.

— Gf. Miksaházy Eszter kézikönyve szerint. —

A gyaloglás kétségkívül a gyalogság számára találtott föl, hogy ennek is legyen valami dolga. Ugyanezért a gyaloglás a spanyol uralkodóház különös oltalma alatt áll, mivel az infansok a világ legnemesebb infantériáját képezik.

Mindazonáltal a lovasság és tüzérség is gyalogláson alapul, minthogy lovaik kivétel nélkül gyalognak.

A gyaloglás kétségkívül a legnemesebb tudomány, melyre az ember fejét, azaz hogy lábát adhatja, mert a haladás *) eszméjét egy tudomány sem fejezi ki olyan tisztán.

Együttal a gyaloglás az emberi testvériségnek is hatalmas előmozdítója, nemcsak azért, mert a testvér is tud gyalogolni, hanem azért is, mert a gyaloglás költségeit még a legszegényebb sorsu ember is győzi.

Kizárva a gyaloglástól egyáltalán nincs senki, ha egészséges; de még a betegek közül is csak azok, kik lépésközben szenvednek, mert a lépés a gyaloglás alapja.

*) A »haladás« szó helyett konzervatív gyaloglók számára »haladék« irandó, minthogy a gyaloglás minden pártot képes ki-elégíteni.

A gyaloglás megtanulása nevetségesen könnyű. Még számár sincs olyan csacsi, hogy meg ne tanulhatná, sőt ami több: még növényeket is lehet e művészetre tanítani, például a gyalogfenyőt.

Az emberi gyaloglás főkélléke mindenesetre a csizma. Ennél különösen arra fordítandó igen nagy figyelem, hogy még ki ne legyen fizetve, mert tapasztalás szerint kifizetett csizmában mindig rozszabbul gyalogol az ember mint kifizetetlenben, melyet nem annyira kimél az ember.

Szükséges aztán még szem előtt tartani a következőket is:

1. hogy a lépesék egyformák legyenek, miért is egyenlőtlen hosszaságu lábak használatától óvakodni kell;

2. hogy a tüdő szabadon lélegezhessék, minélfogva oktalanság volna valami 10 négyszöglábnyi területű kis kamarában hosszabb gyaloglásokat véghezvinni akarni;

3. hogy a talp alatt mindig egy kis föld legyen, mert a talp alatt levő nagyobb mennyiségű víz, vagy épen levegő, a gyaloglást megakadályozza, azonban

4. mindezeknél fontosabb azon irány, melyben a gyaloglás történik, a legnagyobb tapasztalatlanság

volna például, a gyaloglásra függélyes irányt választani, míg ellenben a vízszintes irány igen ajánlható.

A gyaloglás közben netalán fölmerülhető viszályok kiegyenlítésére a járás-bíróság van hivatva.

A gyaloglás biztosságát leginkább veszélyeztető dolog a megállapodás; mihelyt a gyalogló ilyesmit tapasztal, rögtön erélyes lépéseket kell tennie e veszély ellárítására. Hogy miféle lépéseket, azt a gyalogló saját belátására lehet bízni.

Megjegyzendő végre, hogy a gyaloglás az igazságszolgáltatásból annyiban különbözik, miszerint a bot belőle számüzve nincsen.

A többiekre nézve az olvasót gróf M. E. tankönyvére utaljuk, mely e napokban fogja a sajtót elhagyni, természetesen gyalog.

Mokány Berczi

a dombszögi kaszinóban.



Mondok, hogy mondok.

Szerbucz Istóczy!

Upre neked, jordány!

Végtire is az igasság hajnali pirkadása csak kiböki magát ennek a kinszenvedett éldes honyhaza borúlatos mennyei sátorán, no!

Ki merte valahára nyitni igaz fájdalomtul véres száját egy bátor szittyafi, magyarán kimondván, hogy minket, akikön nem fogott ki se török, se nimet; se kolera, se deficit; se közsügy, se körmány — hogy minket dücső fajt úgy bekap a zsidó mint

a barkheszt, akasztané k tizparancsolatnak hurkot a nyakába.

Hejh, régi szabadság! Mikor még a zsidó nem volt se fölpörös, se izráelita, se polgártárs, hanem csak zsidó.

Ugy apránkint tünedeznek föl elmémbe a hajdani szép üdök. Mintha még most is látnám a vin Gengenyak Ájzigot, amikor elaludt a kármentöbe és a hosszú szakálya úgy folyt szét előtte, mintha a guzsaly szárarúl most esett volna oda elejibe köcznak. Összeniztünk a Duhaj Pistival; mingyá mögértettük egymást. Haza szalajtottuk Gubaczi Laczit, hozzon pöcsétviakczot, pöcsétnyomót. Mikor megtért véle, besettentem a kármentöbe. A Gengenyak zsidó akkorákat fujt nehéz álmába, mint a lú. Egy minutum alatt úgy le volt pöcsételve a szakálya mint a dekretum. Osztt' lekaptam a pohárszék-

rül egy üveget, neki fohászokdtam és úgy vágtam oda jaz asztalhoz, hogy akkorát szölt mint egy ház. A zsidó nagyot öbred s amint hirtelen kapná föl a fejit, hogy mi ez? — ott felejtette ja szakálya felit. Csak ugy fogózkodtunk emmásba, hogy e ne düjjünk a nevetisbe.

Tessen máma azt itt mögtönni valakinek, ebben a kámficsorodott uj módi világban! Bizon még bíró elejibe mernének menni véle, meg tán ki jis írának az uságba, aki jalá nyomtató papirosnak ugy is zsidó szedi ja rongyot, fujtanám bele.

Hát amikor éjféli processzióba möntünk végig a zsidó várason, a »Balhaszoktatón«? Asse vót kutya pedig.

Kettönk a czug élin lipködött igazi templomossan. Mindegyik másfél öles póznán löbbáztatott egy lámpást és oan siralmasokot kántált, hogy a hány álmatlan kutya volt az utcaszerezen, az mind segített vonyittani.

A két czugfirer mögött gyüttünk mink többien, hosszú léczre kötött paesmaggal. A paesmagot előbb tövig mártogattuk bele java kulimászba.

Amint a sitit, csöndes utcán egyszerre megvillan a lámpás meg főzendül a nóta: a zsidó mind kinyitogatta a zsálugátért, hogy nézze, mi csoda történik a Balhaszoktató föutezáján? A mint az egyik a fejit kigyugta az ablakon — pűf neki, a kulimászos pamattal rá másztunk a kipire! En innen működtem, Laczi meg tulnan. Amint egy-egy jebuzeus kitolta ja czifferblattját az éjféli lebegöbe — krach! rá pingáltuk arra ja cserzetlen bürire az égyiptomi hét csapás közzül az icczakát mög a ragyát.

No volt jajveszékles, kapkodás! Reggelre meg tele vót a várasháza szerecseny zsidóval, aki mind panaszt tett és mutogatta ja bekevert ábrázattját. Hátha a szent subládát odahozzák a csöngettyüs szentirással egyetemben, hasznát vóna nekik? — Mer még akkor ur volt a magyar és szabad. Csak aszontam: gyöpre fagyos, akinek nem tetszik! Aki meg a száját is uzoválta kölletlen beszéddel, azt ugy pofon felejtettem hirtele nyibe, hogy protekezijó mellett se vették vóna be kódísanak.

Mán mán attul kezdtem tartanyi, hogy a nyakunkra nevedeknek, mer közülük olyik oan nasságosan uraskodik, mömmög ugy ejti a módgyát, oan magyarán tesz beszéll, hogy nimelykor azt tudtam magamrul: mondok, én vagyok-é a zsidó, avvagy ü? Azt hittem mán, igr marad ez váttig. Mert akad köztük, aki különben rakja a magyar szót, meg különb szandlóferen jár mint magam. Így mahónap mind magyarrá lett vóna. Osztán azután kit üssünk?

Azért gyütt hát kapóra most az Istóczy komám beszédgye. Oan jó fokavarta az egész természetemet, mint mikor a ködökfogó bábosszonynyal kenyetem meg magam.

Uzsgye, zsidrák!

Ammég kiterijjük a maucseszter nádrágodot, adig is ha' szölljek egyaránt az a csöndes!

A HÉT TÖRTÉNETE.



Takarékpénztári könyvecskével manipulált. Elfogyván a puskapora, főbe lövi magát.



Szegény emberek pénze, azáltal, hogy kezelőjük cyncalít iszik, vissza nem kerül.



A »Pesti Hírlap« és a »Nemzeti Napló« szerkesztői rettenetes újságírói párbajra kelnek, amelyből csak az sül ki, hogy pennával jobban lehet egymást megnyomorítani, mint toldypisztolylyal vagy Lajfosóvel.



Néhány főrangú gründer kezdi restelni a dolgot.



Szent Pál Esztergomba megy, hogy Simor János anyai keblére dőljön.



Három gróf Bethlen Miklós nyilatkozik, hogy ő nem az a gróf Bethlen Miklós.



A naplopók, a főváros fecskéi. Az aszfált padjai ismét megnépesednek.



Az első zöld levél kellemes meglepetést szül a fővárosi közönségben. A thermometrum emelkedik, a ház-bér alászáll.



Mégis van valami, aminek teljesen lehet örülni; már csak azért is, hogy ott az a másik haragszik érte.

Megint rendjel!

— Négyszemközti jelenet. —

P. K. L. (*erősen csönget.*) Siegel Márk, jöjen be ebben a minutban.

Siegel Márk. Paranesoljon, Herr C. L. v. Posner. Ritter des Franzjoseforders, des Ordens der eisernen Krone, des...

P. K. L. (*kegyesen int.*) Schon gut, jó van! Ülje le magát ide hamar. Nem! Előbb hozza 10 db. telegram-drucksorte lit. C. No 1567. Ugy! Most írja kék plajbá-szal amit én diktirozok magának: Távirat. Megvan? Jó. Távirat Venédigbul.

Siegel Márk. Kérem, Venedig magyarul Velenze.

P. K. L. Was reden Sie für einen Stuss? Velenze van Weissenburg vármegyébe. Gőzmalom. Actien. Van 20 db. Eleget sajnálom. Ne akarja minden jobban tudni mint én. Érti? Írja most tovább: Az olasz nép általános öröme az által érte el a Höhenpunkt; hogy van magyarul Höhenpunkt?

Siegel Márk. Tetőpont.

P. K. L. (*mérgesen.*) Sie Schweinkerl! Micsoda pont? Ficze gep... fi done! Ez is nyelv, ez a magyar! No, csak írja! Nem bánom, legyen meinetwegen tetőpont. Tehát az öröm elérte a tetőpont, hogy az olasz császár...

Siegel Márk. Vagyok bátor figyelmeztetni excellentiádat (*P. K. L. arca kiderül*), hogy Olaszország-nak királya van.

P. K. L. Megint beszéli, amit nem érti? Én azal az emberel akarok leni jó lábom! Folytason most: Hogy ő olasz felesége P. K. L. urat — most csak írja utána a titulosokat, ugy is tudja már könyv nélkül; azalatt egy kicsikét kimegyek. (*Tiz percz mulva visszatérve.*) No, megvan? Micsoda? Még se kész? Hát olyan lasu keze van magának?

Siegel Márk. Kérem, a titulusok nagy száma...

P. K. L. (*Megelégedéssel mosolyog.*) No az más. Hát hun hagytuk? Aha... P. K. L. urat sat, sat., sat., sat. Mind meg van? Jó!... az ezüst maccaroni-szálon hordható arany polenta-rend lovagjelvényeivel földsziteni méltóztatott. Gráf Ondrássy — akarok mondani gróf Andrássy Magyarország nevében mondott köszönetet ő felségének ezért a kitüntetésért. Este az egész város fényesen ki volt világítva. Fertig? No, most hamar siesen a szerkesztőségekbe és adjon át mindenütt egy telegramot. Itt van az esernyöm, hogy ne menjen gyalog. So! (*Lezárja az ajtót és oda áll a tükör elé!*) Lojos! Du bist doch ein grosser Mann!

*

A távirat csakugyan megjelent. De csak a »P. Lloyd«-ban. De azért a vegyes hírek rovata is jó. És ezeken, a halhatatlanság szárnyain, nyakában az új ordóval, végig repült az új talján nobile.

„A kis öngyilkos.“

— Kézikönyvecske öngyilkosok és öngyilkos-jelöltek számára. —

Irta: **Dr. Cziankálly Suicidius.**

(Kiadja: a „CORVINA.“)

ECZÉLIRÁNYOS művecske, mely még sajtó alatt van, a t. cz. öngyilkosságból élő közönség számára igen becses utmutatásokat tartalmaz, melyekből egynehányat köstölőül, a szerző szives engedelmé folytán, itt alább közlünk.

I. Uj gyufa-mérgezés.

Végy három pakli kénkömentes gyufát és nyeld le. Azután rögtön eredj gőzfürdőbe, ott fülj át a gőzben, aztán frottiroztasd erősen a gyomrod táját; e dörzsölés által a gyufa bened meg fog gyuladni és céled el lesz érve, mert az orvos nem menthet meg, mely veszélynek a régi methodus szerint mindig ki vagy téve.

II. Lassu önfulasztás. (Vargák számára.)

Szokjál hozzá a tubákoláshoz, de ne szipants burnótot, hanem csirizt; e szokás jó hatásait nemsokára észlelni fogod, mert pár nap mulva orrod és torkod annyira össze lesznek enyvezve, hogy céled okvetlenül eléred.

III. Akasztás. (Zongorahangolók számára.)

A hangoló-kules rövidebb szárának közepén tudvalevőleg rövid vashorog van; ezen alapul az új módszer. Állj egy számolýra, fogd meg jobb kezdeddel a hangoló-kules hosszabb szárát és tartsd a szerszámot teljes erőddel egyenesen fejed fölé, miáltal a horog lefelé lesz irányozva; azután a nyakadra kerített hurok végét kösd a kules horgára és rugd ki magad alól a számolýt. Ha a kulcsot elég erővel tartod fejed fölött, ugy a levegőben fogsz lógya maradni. (Némi gyakorlással sikerülni fog.)

IV. Uj kéksav-mérgezés.

Igyál meg egy félmeszely jó kékitőt; azután egyél meg egy fél citromot; a savanyu czitromlé gyomrodban a kékitővel vegyülvén, kék savat fog képezni, mely sav pedig rögtön ölö hatásu.

A színház udvarából.

Szolga (viszi a sugólyukat ki a kapun.)

Feleki (megrémülve.) Jaj! Megálljon, hé! Mit cselekszik maga szerencsétlen? Hová keheg ezzel a sugólyokkal, mi? Még csak az hiányzik, hogy e se legyen!

Szolga. Kérem alásan, asztaloshoz viszem kitégitani.

Feleki (megenyhülve, sugárzó arczezal.) Vagy ugy! Hát ezentul ketten ülnek benne! Már így jól van. Fogja barátom, ez a magáé. A névjegyem. Miklós napján jöj-jön el hozzám, majd beváltom.

1-ső trombitás. Ná, á Penza Ita, angasírozva van nócz hónapra.

2-ik trombitás. Én meg ugy tudom, kogy kilencez-re. Eddig is így volt.

ESTÁN ÉS SANYI.



Sanyi. Ez az ember csak!

Están. Már hogy ki?

Sanyi. Hát az istóczifádot, még beszélljem is?

Están. Mi az a pán judáizmus, a kibe mi bele akarunk esnyi?

Sanyi. Ez tótul van. A pán azt jelenti, hogy ur; a pán judáizmus meg azt, hogy zsidó lesz az ur Magyarországon.

Están. Már a magunk vesztýit se tudjuk magyarán kimondani?

Sanyi. Hasze ez a mi vesztünk éppen!

CSODABOGARAK.

— Stylus curialis. —

A »Magyarország és a Nagyvilág« című vasárnapi újság 6-ik számában közölt sach rejtvény lóugrás szerint volt megfejtendő. Ennek folytán alólírott ezt végre hajtván bátorkodik egész tisztelettel megfajtsi modozatát további eljárás végett betérjeszteni.

D. 1875. február 8 án.

B. B.

— Hivatalnoki irály. —

A magy. kir. felmérési személyzet eddig minden alkalommal-ambár legtöbbnyire sikertelenül-kivételes állásának méltánylása, melyet a magy. kir. tisztviselők között foglal el, és emélfogya illetményeinek rendezéseért folyamodott.

Folytatása a mellékleten.

MÁR MEGEST!



Sanyi. Ejnye a kengyelét! — hát újból bele kerültünk az »Üstökösbe« ?

Están. Ű gy szemlélem, nászuram.

Sanyi. Még pedig azt látom hogy meg akarjuk enni a Borsszem Jankót. Nyüstje ne legyen.

Están. Hadd el nászuram. Ez az igazság! Eddig mink voltunk benne a Borsszem Jankóban — már most hadd legyen ő mibennünk!

HIRDETÉSEK.

Az első magyar általános biztosító társaság

Tizenhetedik évi zárszámla 1874-ki január 1-től december 31-ig.

Vagyonkimutatás 1874. évi december 31-én.

Bevétel.		frt	kr	frt	kr	Vagyon.		frt	kr	Teher.		frt	kr
1.	Az 1873. évről áthozott díjtartalék	3,618,633	29			1.	A részvényesek letétkötelezvényei a részvényalaptőke 70%-áról	2,205,000	—	1.	Alaptőke 3000 részvény után á 1050 frt	3,150,000	—
2.	Levonva az 1873. é. viszontbiztosít. díjáhozátért	1,059,154	01			2.	Irodai felszerelés, nyomtatványok, és tűzmentes szekerények	—	—	2.	Nyeremény-tartaléktőke	500,000	—
3.	Marad 1874. évi díjtartalék áthozat	2,559,479	28			3.	Különféle pénzintézetnél elhelyezett tőkepengék folyó kamataikkal	725,732	62	3.	Jégbiztosítási segédőke	200,000	—
4.	Az 1874. évben 588,439,160 frt 87 kr. biztosított érték utáni tűz-, szállítmány- és jégbiztosítási díjak	1,647,995	91	7,207,475	19	4.	Értékpapírok a december 31-ki árfolyam szerint, folyó kamataikkal	1,192,576	35	4.	Külön pénzalap	651,751	09
5.	Az 1874. évről fennmaradt tartaték függőben volt károkat				192,345	5.	Hitelzálogi és lombard kölcsönök	532,150	80	5.	Díjtartalék a következő évekre	3,571,315	80
6.	Házjövedelem s különféle kamatbevételek	123,093	18			6.	Leszámitolt váltók	320,923	47	6.	Tartalék függő károokra	189,293	46
7.	Értékpapírok után beváltott szelvények és nyereségek	116,498	23	239,591	41	7.	A társaság házái az Erzsébet-téren	422,458	50	7.	Nyugdíjalak a társaság tisztviselői számára	20,396	04
				7,639,412	17	8.	A társasági épület a Dunaparton	953,186	33	8.	Az 1875. évbe átvitt váltó- és lombardkamatok	3,923	20
Kiadás.						9.	Díjkötelezvények a több évi biztosítások után és díjváltók	1,751,270	46	9.	Különféle hitelezők	196,543	37
1.	Tűz-, szállítmány- és jégbiztosítási díjak és törlekért	1,729,583	71			10.	Pénzkészlet a képviselőségknél s maradványok a főigénykösségek- és idegen intézeteknél	1,267,380	49	10.	Életbiztosítási vagyon	941,749	01
2.	Tűz-, szállítmány- és jégbiztosítási díjak részletek levonása után	1,673,247	04			11.	Vizsontbiztosítási díjtartalék	1,031,841	10	11.	A magyar akadémiánál statisztikai és nemzetgazdasági czélokra tett alapítvány részlete	4,315	70
3.	Függőben levő károkat tartalékban	189,293	46			12.	Központi pénzkészlet	278,765	90	12.	A viszontbiztosítási intézetek részét a több évi biztosításokra eső díjkötelezvények és díjváltók után	463,664	78
4.	Jutalékok, tisztifizetések, nyomtatványok, postabérek, utiköltségek, üzleti általános költségek és irodai felszerelés	858,160	08					1,068,128	02	13.	Az előbbi évekről eddig fel nem vett osztalékok	3,960	50
5.	A tartalék- s segédőkeknél, valamint a külön pénzalapnak 5%-os kamatozása	61,445	91							14.	Igazgatósági járlék az 1874. évre	69,551	36
6.	A folyó koczkatatok fedezésére a későbbi évekre átvitt díjtartalékért	4,511,730	20							15.	Tisztviselőségi járlék az 1874. évre	30,911	71
7.	Levonva a megfelelő viszontbiztosítási díjtartalék áthozat 1,031,841 ft. 10 kr. bruttó nyereség 9%/o	2,539,474	70	7,051,207	90					16.	Osztalék 3000 részvény után á 168 frt.	504,900	—
8.	Igazgatósági járlékért	52,938	66	588,207	27							1,068,128	02
9.	Tisztviselőségi járlékért	23,528	29										
10.	A külön pénzalapnak 10%/o	58,820	73										
11.	A tisztviselők nyugdíjalapjának 11%/o	5,882	07	141,169	75								
				447,037	52								
				59,528	84								
				506,566	36								
Felosztás.													
1.	Osztalék 3000 részvény után 168 frtjával	504,000	—										
2.	A külön pénzalaphoz esatolt tőredék	2,566	36										
				506,566	36								
Társasági vagyon.													
1.	Alaptőke 3000 részvény után 3,150,000 ft. — kr.												
2.	Összes tartalékalapok	5,289,178	ft. 58 kr.										
				8,439,178	ft. 58 kr.								

Az életbiztosítási osztály

Tizenkettedik évi zárszámla 1874-ik január 1-től december 31-ig.

Vagyonkimutatás 1874. évi december 31-ig.

Bevétel.		frt	kr	frt	kr	Vagyon.		frt	kr	Teher.		frt	kr
1.	A múlt évből áthozott díjtartalék			1,285,553	85	1.	Szerzési jutalékok az 1875.—1876. éveket illetőleg	52,528	41	1.	Előleges díjak az 1875—1882. évekre		003 26
2.	Befolyt díjak: ez érbe kiállított kötvények után					2.	Pesti magyar kereskedelmi bank 6%-os záloglevelei	1,146,194	79	2.	Kiházasítási tőkék nyeresémenye, 1875—1905. éveket illetőleg		96,225 37
	az előbbi években kiállított kötvények után	136,040	76			3.	Magyar vasuti kölcsönkötelezvények	869,796	96	3.	Fel nem vett nyeresemények 1873. évről		4 37
	a biztosított tőke emelésére fordított nyeresemények	988,179	68	1,133,921	23	4.	Magyar földhitelintézeti 6%/o-os jövedékjegyek	5,428	—	4.	Díjleszállításokra vonatkozó nyeresemények tartaléka	1,746	69
	körülmöbbségek folytán pótdíjak	9,040				5.	Magy. földhitelintézeti 5 1/2 %/o-os záloglevelek	709,955	50	5.	Visszbiztosító intézetek s egyebek követelése		9,380 87
3.	Múlt évi függőben volt károk tartaléka			102,168	55	6.	Magyar földhitel részvénytársasági 5 1/2 %/o-os záloglevelek	287,925	42	6.	Függőben levő károk tartaléka	65,152	40
4.	Irásilletékek	13,307	50			7.	Hitelzálogi kölcsönök	94,966	79	7.	Nyeremény-tartalék	366,111	69
5.	Viszszalépet felek után lejárt foglaltók	722	58	295,465	61	8.	Kötvény-kölcsönök	636,580	—	8.	Biztosítási alap	127,047	03
6.	Kamatjövedelem	281,435	53	5,817,109	24	9.	Pest városi 6%/o-os kölcsönkötelezvények	448,800	—	9.	Díjtartalék	4,706,112	88
						10.	A központ tartozása folyó számlán	941,749	01			5,372,384	56
						11.	Hátralékos díjak	13,392	44				
						12.	Vezér-és főigénykösségek s egyebek tartozásai	165,657	24				
								5,372,384	56				
Kiadás.													
1.	Törlesztett kötvények díja	76,309	63										
2.	Visszaváltott kötvényekért	130,053	77										
3.	Bekövetkezett találatok után megtérített összeg	341,488	88										
4.	Lejárt kiházasítási tőkékért	60,490	25										
5.	Kiházasítási biztosításoknál haláleset következtében díjvisszatérítés	31,146	10										
6.	Függőben levő károk tartaléka	65,152	40										
7.	Évjáradékokért	8,680	18										
8.	Visszbiztosítási díjak	40,369	98										
9.	Bélyegéért	7,725	95										
10.	Irodai bér, postadíjak, nyomtatványok stb.	41,996	43										
11.	Tiszti fizetések	20,420	29										
12.	Jövedelmi adóért a befolyt évi nyeresemény után	3,190	91										
13.	Orvosi díjakért	5,489	35										
14.	Díjbehajtási jutalékokért	22,857	20										
15.	A befolyt évet illető szerzési jutalékok	66,403	67										
16.	Törlek után leszámitott szerzési jutalékok	4,635	81										
				926,410	80								
17.	Díjtartalék az év végén az „A” kimutatás szerint	1,706,112	88	5,632,523	68								
	Nyeresemény			184,585	56								
A nyeresemény felosztása.													
1.	Igazgatósági járlék 9%/o	16,612	70										
2.	Tisztviselők járléka 4%/o	7,383	42										
3.	A tisztviselők nyugdíjalapjának 11%/o	1,845	86										
4.	Nyeresemény-tartalék, a 158,743 frt 58 krnyi maradvány 24%/o-a	39,685	90										
5.	A biztosítottak nyeresémenye, a 119,057 frt 68 krnyi maradvány 50%/o-a	59,528	84										
6.	A részvényesek nyeresémenye, a 119,057 frt 68 krnyi maradvány 50%/o-ja	59,528	84										
				184,585	56								

Budapestben, 1874. évi december 31-én.

Az igazgatóság: **Hajós Jozsef**, alelnök: **Fuchs Rudolf**, **Harkányi Frigyes**, **Ullmann Károly**, **Vetsey Sándor**, igazgatók.
Pecz Vilmos, osztályfőnök. **Lévay Henrik**, vezénylő-igazgató. **Ifj. Kacsvinszky János**, könyvvivő.
 Látták a számvizsgálók: **Ács Károly**, **Beimel Jakab**, **Giczey Samu**, **Görgei István**, **Jálics Kálmán**, **Jellinek Mór**, **Nágel Ármin**.



Alt esti sérvben szenvedők

Sturzenegger Gottlieb (Herisan, Svájc)

Altalában ártalmatlan sérvkenőcsében meglepő gyógy-
zerre találunk. A használati utasításhoz számtalan bizonyít-
ványok és köszönő-iratok mellékelvük. Kapható bűgrékben
frt 20 krétt úgy magánál **Sturzenegger G.** valamint
Weiss József által (Möhren-Apotheke, Wien, Tuchlauben
r. 27). **Pesten: Formágyi F.** gyógyszer-tárában a sz. Má-
tyáshoz; **Zágrábban: Mitlbach Zs.** gyógyszer-tárában; **Te-
sésvárt: Pecher J.** gyógyszer-tárában. 523. 8-8

Legközelebb jelent meg és minden könyvkeres-
tésben kapható a maga nemében egyetlen könyv:

„önsegély“

cizimel, a nemzörések minden betegségei számára
hű és megbízható tanácsadó.

Dr. ERNSZT L.

hasonszenvi orvostól.

Ezen könyv oklást és segítséget nyújt mind-
azoknak, kik ifjabb korukban titkos bünt vagy mért-
éktelen kicsapongást üztek, és ennek következtében
bete_ es

gyöngeségben

vagy szétdúlt idegzetben szenvednek, vagy annak kö-
zel beállításától-fenyegettetnek.

Azok is, kik idősült bujakórban, bírbajokban,
bujakóros köszvényben, húgycsőszűkülésben szenvednek,
vagy kiknek teste túlságos higanvadagok által gyöngit-
tetett, teljes kigyógyulást találndnak.

Nevelők, lelkészek és általában emberbarátok,
kik a bátalság javát szívükön hordják, jól teszik, ha
ezen könyv tartalmával megismerkednek; oklást fog-
nak belőle meríteni, miként fojtható el már csirájában
ama szörnyű titkos bűn, mely a testnek legszebb tulaj-
donságait szétrombolja és szomorú következményeivel
az egész életet és ennek minden örömet elmergesíti.

Ezen könyv, mely nagyobb világgóság kedvéért
bonczami ábrákkal van ellátva, tölem 1 frt. beküldése
mellett, posta útján is megszerezhető. 15

Dr. Ernst L.

hasonszenvi orvos,

Pesten, kétsas-utca 24. sz. II. emelet. 9

Dr. Handler Mór

orvos- és sebésztudor, szülész- és szemész

gyógyit gyökeresen fényes és tartós siker **biztosítása** mellett
mindennemű

TITKOS betegségeket.

Rendel naponként.

délelőtt 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig, és
estve 7 órától 8-ig.

Lakik Pesten,

belváros, kigyó-utca 2-ik szám alatt, kigyó- és
városház-utca sarkán, Rottenbiller-féle házban,
1. emelet, bemenet a lépcsőn.

**Dijjal ellátott levelekre azonnal válasz
adatik, és a gyógyszerek megküldetnek.**

Finom bőr és vitorlavászon kezi-bőröndök frt 3.20-25. Nagy bőröndök.	Rajzokkal ellátott árjegy- zékkel szivesen szolgáltunk. Minden uagyságu sa uti ládák hölgyek és urak részére frt 4.20-40 frtig.	Tökéletesen berendezett utitáskák, toilettek és szekrények.
-------------------------------------------------------------------------------------	-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	--------------------------------------------------------------------------------

Női ruháknak való nagy uti kosarak.

Kalapdobozok. Utí evőkészle- tek, tentatar- tók, tükrök. Esernyő- és bot-tokok. Plaid szijjak. Szappan- és kenőcs-sze- lenczék.	Mindennemű kitanő UTAZÓ és lovagló eszközök igen dús választékát ajánlják KERTÉSZ és EISERT Budapest, Dorottya-u. 2. színházteri szöglet.	Utí tekercek. Női és fürdő- kezi-táskák. Utí ivópohár és kulacs. Utí szivartár. Revolver frt 8-40. Rugany esőöl- töny s köpeny.
-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

Minden nagyságu utí táskák 1.80-40 frtig. Válta függest- hető táskák.	Angol disznóbőr NYERGEK 15 frttől kezdve. Angol kantárok, ken- gyelvsak, zablák stb., melyekről kívánatra szivesen szolgálunk rész- letes árjegyzékkel.	Irásbeli megbízások kellő figyelem- mel gyorsan eszközöltetnek.
-----------------------------------------------------------------------------------	-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-----------------------------------------------------------------------------

Köszvény

és

OSÚZ

egypár napalatt meggyó-
gyittatnak, ezerszerte jónak
bizonyult **kül-szer** által, mely
helyes használat mellett **hosz-
szas évi bajt** elhárít. Árak
mint eddig egy adag 1 frt. Meg-
rendelésnél kértetik a baj minő-
ségének leírása.

Fr. Plangger, prakt. Arzt
in Thaur bei Hall in Tirol.